Bobo

VERSCHIJNT WEKELIJKS

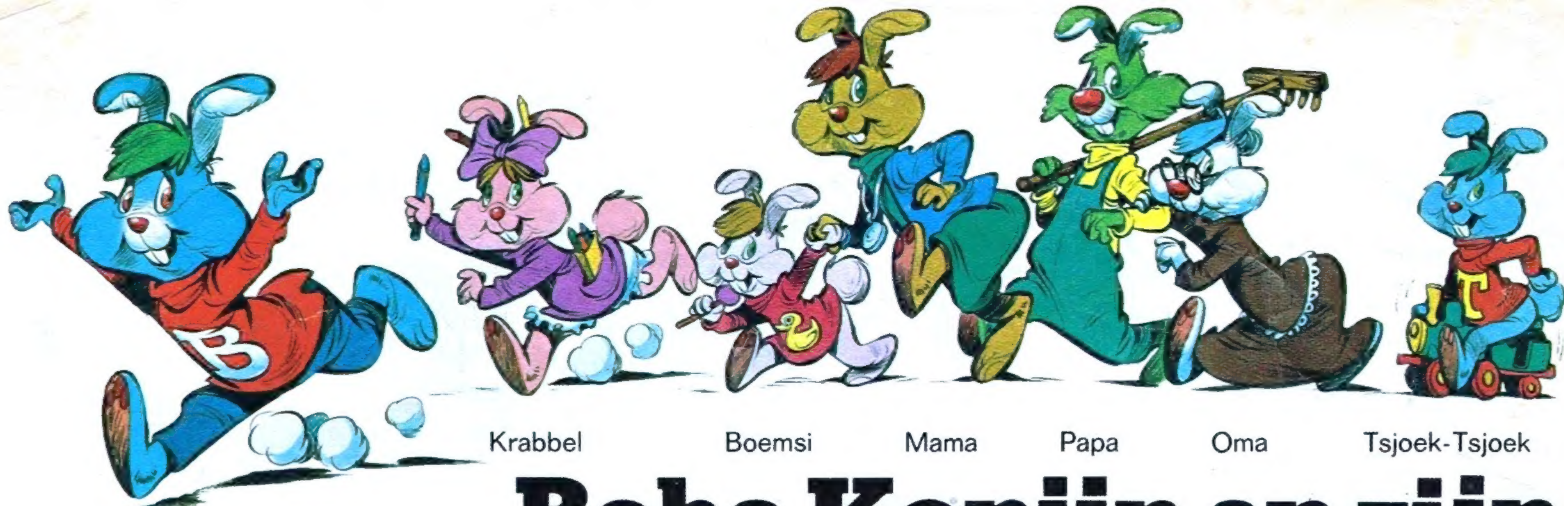
NR. 22 - 15-21 MEI 1971
losse nummers 60 cent

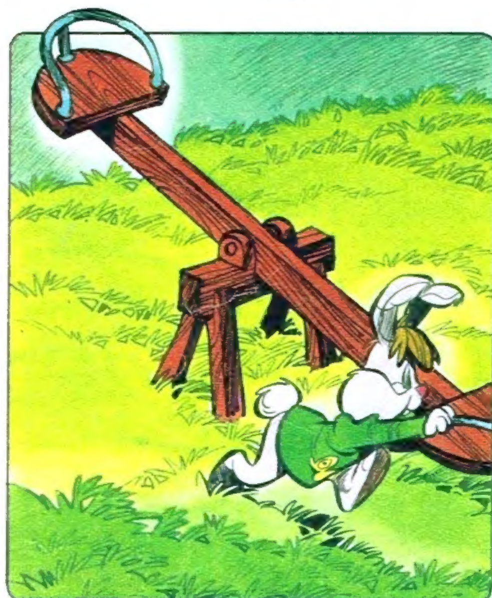
Bobo poetst zijn fietsje op.
Met een spons en met zeepsop.
Hij poetst hem van achteren en van voren.
Het zeepsop vliegt hem om de oren!

Bobo heeft nog vier sponzen bij zich om zijn fiets te wassen. Zie je ze?

VOORLEESBLAD VOOR PEUTERS EN KLEUTERS

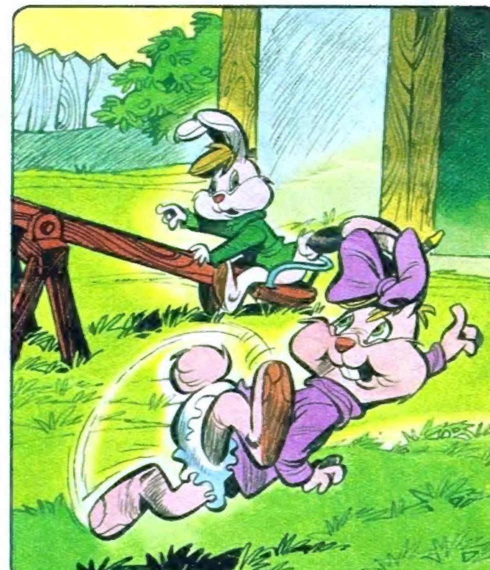
Bobo Konijn en zijn

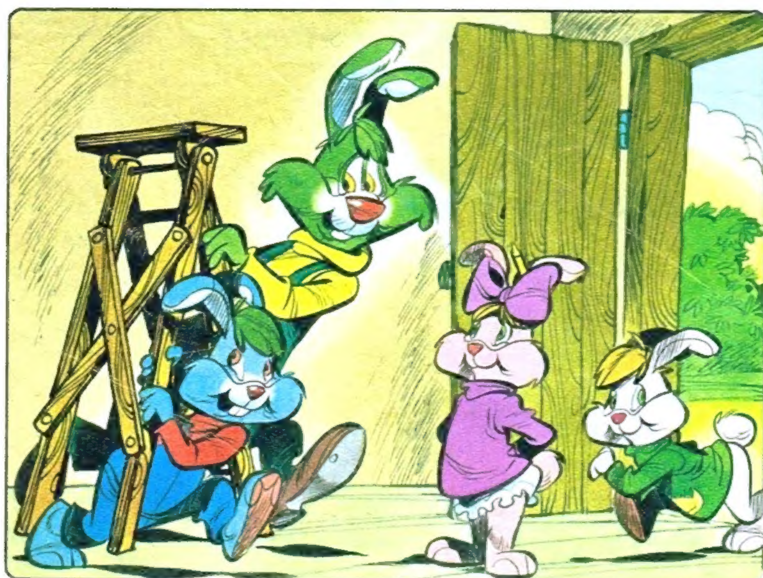
1. Weet je dat de konijntjes een wip hebben? Boemsi heeft zin om te wippen en ze klimt op een van de twee zitjes. Maar er gebeurt niets! Nee, want jij weet ook wel, dat je met z'n tweeën moet wippen!

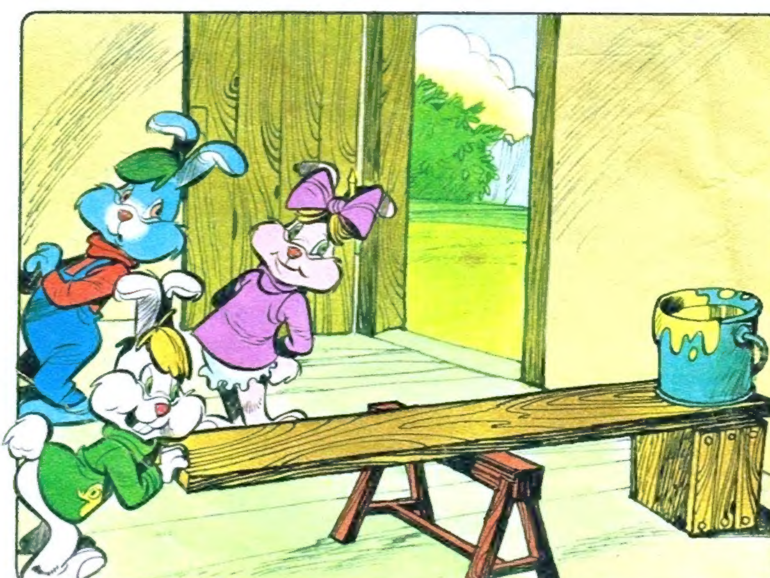
2. Daar komt Bobo aan. Boemsi ziet hem en roept: „Kom je met mij wippen, Bobo?" „Nee, Boemsi, nu niet," zegt Bobo. „Ik heb papa beloofd, dat ik hem zou helpen. Een andere keer wip ik met jou!"

3. Even later komt Krabbel langshollen. „Kom je met mij wipwapperen?" roept Boemsi. „Ha, ha, malle Boemsi," lacht Krabbel. „Nee, nu niet, hoor! Ik ga naar binnen, kijken wat papa doet!"

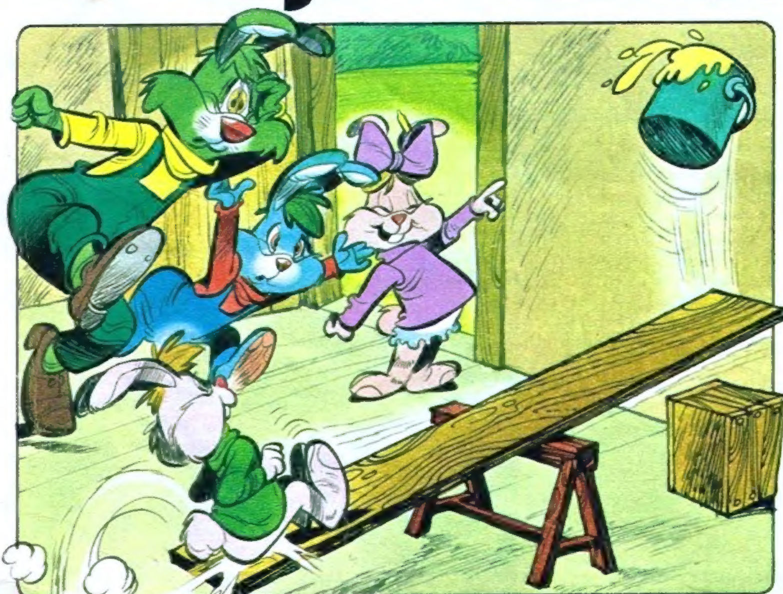
4. Dat gedoe van „papa helpen" en „kijken wat papa doet" vindt Boemsi maar raar. Wat zou er aan de hand zijn? Misschien wel iets heel leuks! En dus klautert ze van de wip af en gaat ook naar binnen. En weet je wat ze daar ziet? Bobo helpt papa de trap klaar te zetten, want papa gaat de keuken schilderen.

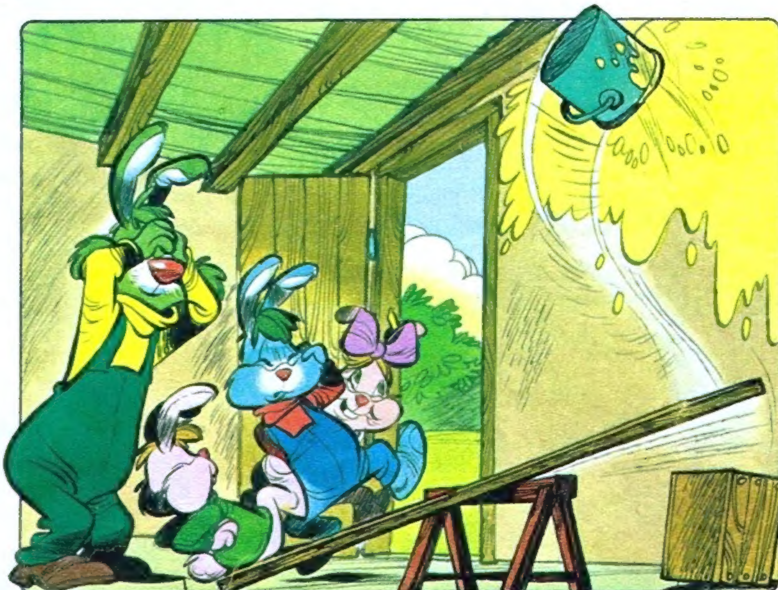
5. De verfpot staat al klaar. Papa heeft hem open gemaakt en op een plank gezet, bij de muur, die hij wil gaan schilderen. Zie je hem staan? En zie je dan ook wat Boemsi ziet? Die plank lijkt precies op een wip! „O, wat een leuke wip!" roept Boemsi. „Komen jullie nou allemaal met mij wipwapperen? Ja, hè? Toe nou!"

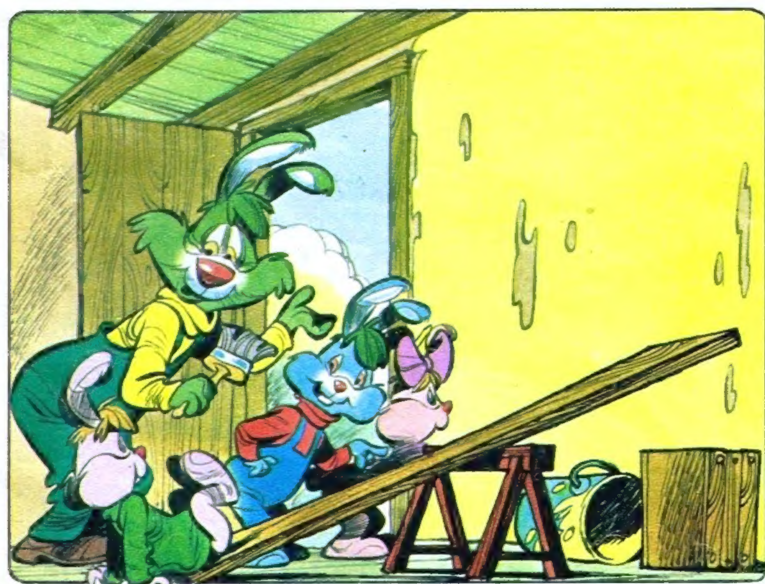
vrolijke familie

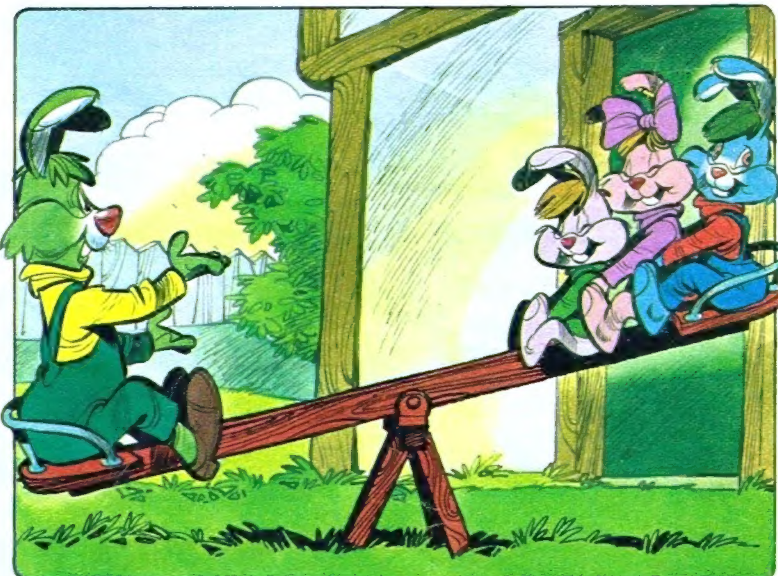
6. Met een sprong wipt Boemsi op de plank. Het ene stuk van de plank zakt meteen op de grond. En het andere uiteinde vliegt de lucht in. „O! Kijk uit!" roept Bobo, want de verfpot is door de schok van de plank af gezwiept. Maar zijn waarschuwing komt te laat. Niemand kan de verfpot nu nog tegenhouden!!

7. De verfpot schiet als een kanonskogel omhoog. Pats! Tegen het plafond van de keuken. . . dan kiept hij om en komt weer naar beneden suizen. Alle verf vliegt eruit en komt tegen de muur van de keuken terecht. „O, Boemsi, kijk nou toch wat je hebt gedaan!" zegt Bobo verwijtend.

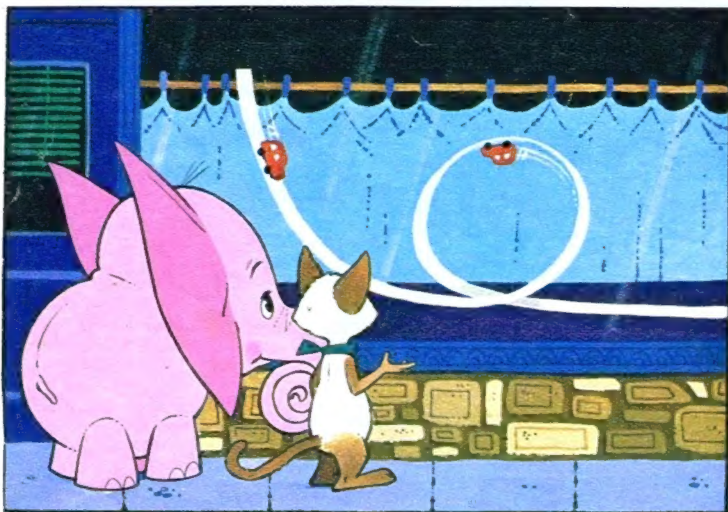

8. Maar er is helemaal niets ergs gebeurd! Want de verf stroomt netjes van boven naar beneden langs de muur en bedekt hem bijna helemaal. „Bedankt, Boemsi," lacht papa. „Eigenlijk heb je iets heel slims gedaan! De muur is al bijna klaar. Nog een streekje met de kwast hier en daar en hij ziet er piekfijn uit!"

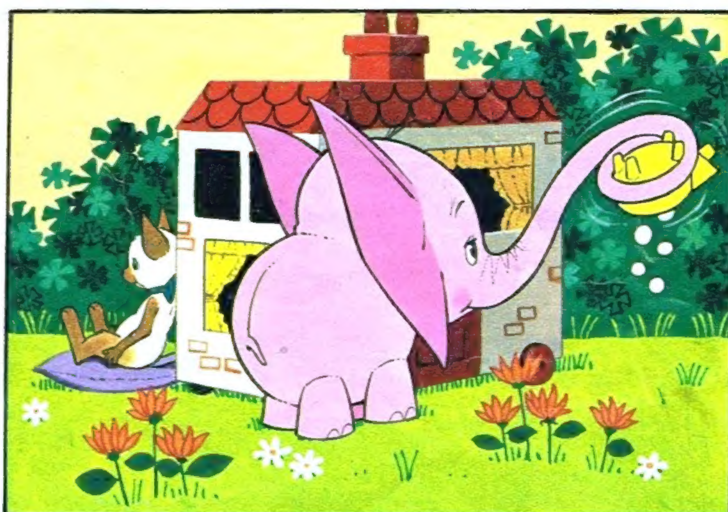

9. Papa pakt zijn grote verfkwast. Hij smeert de verf uit over alle plekjes van de muur. En als dat klaar is, gaat hij met de kleine konijntjes de tuin in. Ze klimmen met z'n allen op de wip. „Nu hebben we tijd genoeg om met jou te wippen, Boemsi," lacht Bobo. En hup! Daar gaan ze!

SIMMIE SUIKER *HET OLIFANTJE MET DE LANGE SLURF*

1. Simmie Suiker en Rongrong hebben iets nieuws ontdekt in de speelgoedwinkel. Een racebaan met een krul erin, waar de autootjes op hun kop in kunnen rijden. „Hadden wij maar zo'n ding," zucht Rongrong.

2. Rongrong kan nergens anders meer aan denken dan aan die racebaan! Simmie gaat eens in zijn spaarpot kijken, of hij genoeg geld heeft om zijn vriendje blij te maken met zo'n prachtige racebaan!

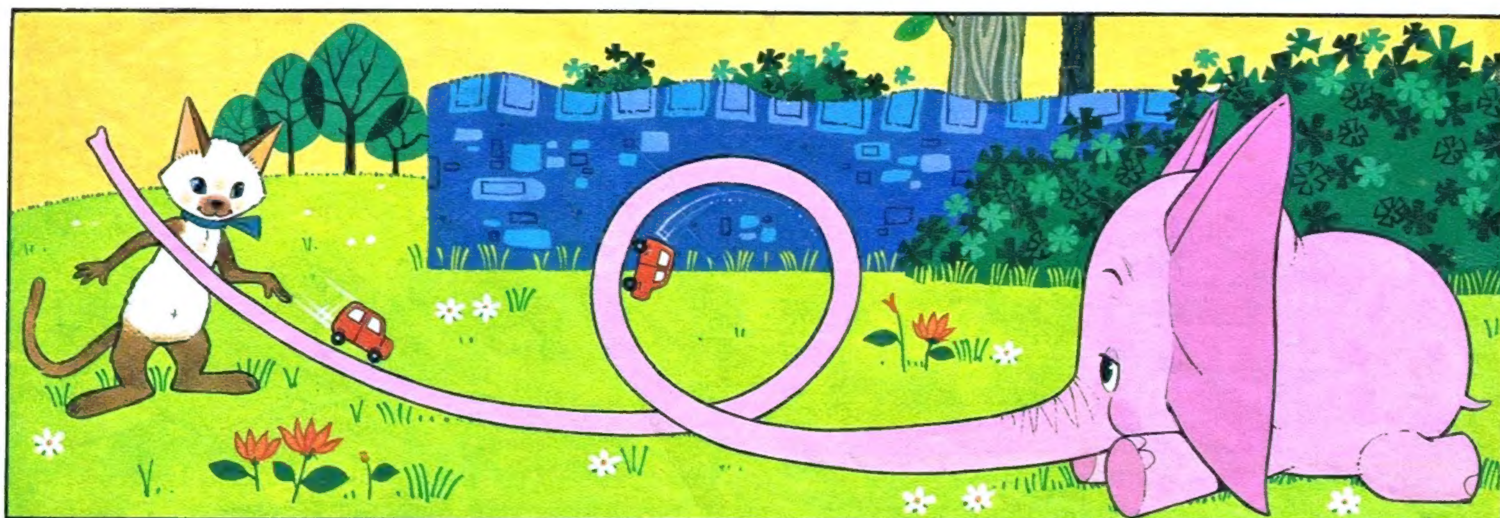
3. Simmie stapelt alle centjes netjes op in zijn slurf en holt ermee naar de speelgoedwinkel. Hij laat niets vallen onderweg!

4. „Dat is nou jammer," zegt de meneer van de winkel. „Je hebt net genoeg geld voor de autootjes, maar niet meer voor de baan!"

5. Dus koopt Simmie alleen de autootjes voor Rongrong. „Ik had niet genoeg centjes meer om ook de baan te kopen," zegt hij.

6. Simmie is een beetje verdrietig, dat hij niet de hele baan voor zijn vriendje heeft kunnen kopen. Maar Rongrong is toch erg blij met de autootjes. En dan bedenkt die slimme Simmie ineens iets! „Wacht, Rongrong, ik heb tóch een racebaan voor je," zegt hij.

Hij legt zijn lange slurf op de grond met een grote lus erin en roept: „Rijden maar!" „Joepie! Een racebaan!" roept Rongrong. Hij laat zijn autootjes langs de slurf rijden. Het kriebelt wel een beetje, maar dat vindt Simmie niet erg! Als Rongrong maar pret heeft! Zouden ze nog meer pret maken? Misschien VOLGENDE WEEK!

EEN WINKEL VOL MET DIEREN

1. Soms is het druk in de dierenwinkel, maar soms ook niet zo erg. Vandaag is het zo'n kalme dag. Mama roept de tweeling en zegt: „Gaan jullie maar eens lekker naar buiten met Sasja. Ga maar verse eieren halen op de boerderij." Dat is leuk!

2. Marliesje en Paul gaan meteen op weg. Ze vinden het fijn als ze naar de boerderij mogen. Ze zijn dikke vrienden met de boer en de boerin. En met alle dieren op de boerderij. Een boerderij vol dieren is haast nog leuker dan een winkel vol dieren!

3. „Halen jullie zelf de eieren maar uit het hok," zegt de boerin. „Hoera!" roepen Paul en Marliesje. Ze gaan meteen naar het grote kippenhok. Sasja mag niet mee, die zou de kippen maar zenuwachtig maken. Ze mag zolang bij de boerin blijven.

4. Paul en Marliesje steken hun handen tussen de warme veren van de kippen om de eieren onder hen uit het nest te halen. De kippen blijven rustig zitten, zo zachtjes doen Paul en Marliesje hun werk. En het duurt niet lang, of hun mand is vol lekkere, verse eitjes!

OOM STUNTEL

VAN DE REGEN IN DE DRUP

1. Oom Stuntel en Heintje hebben een paar dagen vakantie. Ze zijn naar zee gegaan. Weet je wat het eerste was, dat oom Stuntel kocht, toen ze in Badstrand aankwamen? Een paraplu! „Ik weet dat het zonnetje lekker schijnt," zegt oom Stuntel. „Maar na zonneschijn komt regen en ik wil niet nat worden!"

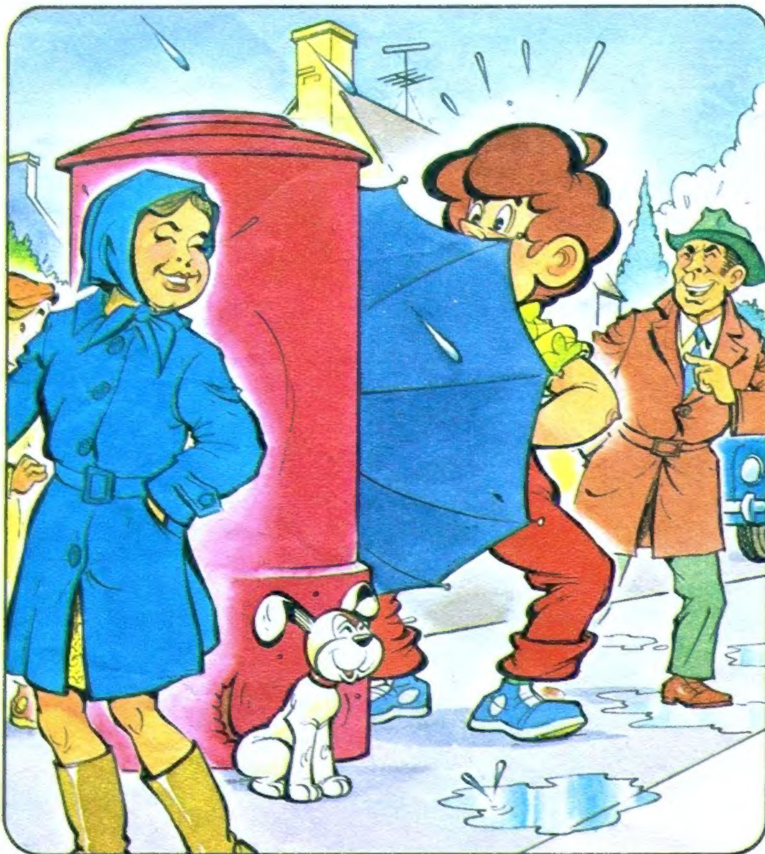
2. Ze wandelen langs de Zeestraat en plotseling. . . ja, hoor! Daar begint het te regenen! „Wat heb ik je gezegd?" zegt oom Stuntel trots. „Daar regent het al! Ik voelde het aan mijn grote teen! Maar ik blijf lekker droog, dank zij mijn paraplu!" „Ik denk, dat ik mijn regenjas maar aandoe," zegt Heintje.

3. Je hebt van die dagen, dat het niet alleen regent, maar ook heel hard waait. En zo'n dag is het vandaag. Oom Stuntel moet de paraplu helemaal schuin voor zich houden, anders blaast de regen hem nog in zijn gezicht. Maar nu ziet hij niet dat er een eindje verderop een grote, ronde brievenbus staat!

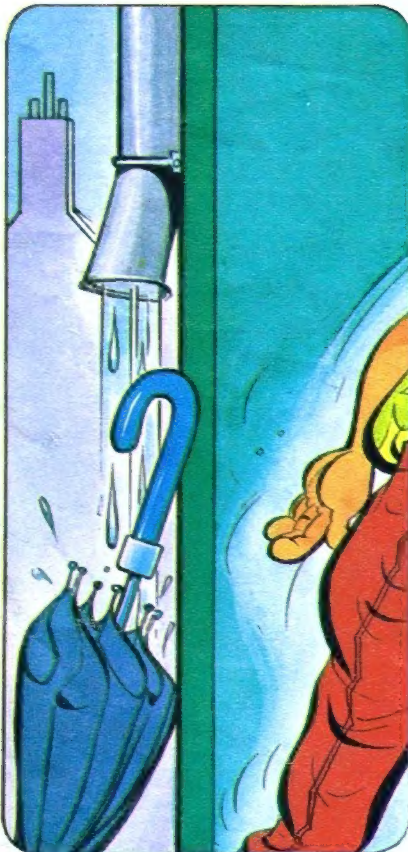
4. En wat denk je, dat er gebeurt? Juist! Oom Stuntel loopt recht op die brievenbus af en de punt van zijn paraplu blijft in de gleuf van de bus steken. Oom Stuntel duwt en duwt, maar hij komt geen stap meer vooruit! „Oef," kreunt hij. „Wat een storm, zeg! Ik kom er gewoon niet tegenop!" Heintje begint te lachen.

5. „U moet beter kijken waar u loopt," zegt hij. „Dan hebt u ook geen last van tegenwind!" Oom Stuntel snapt er niets van, maar hij kijkt toch voor alle zekerheid even om het hoekje van zijn paraplu. En nu ziet hij, waar hij zo tegenaan heeft staan duwen. De mensen op straat moeten erom lachen!

6. Gelukkig houdt het op met regenen en een stralend zonnetje komt achter de wolken vandaan. „We gaan daar in dat café een glaasje limonade drinken," zegt oom Stuntel tegen Heintje. „Maar ik zal m'n natte paraplu hier buiten laten staan, dan kan hij drogen!" En hij zet de paraplu tegen de hoek van het café.

7. Zie je wat een domme plaats dat is om een paraplu neer te zetten? Onder de regenpijp! Nu loopt de paraplu vol met water uit de goot!

8. Natuurlijk heeft oom Stuntel niets in de gaten. Als hij met Heintje en Flap het café uitkomt, schijnt de zon helder aan de hemel. „Kijk," zegt oom Stuntel, „nu kan ik mijn paraplu als parasol gebruiken!"

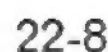

9. Hij opent de paraplu. PLETS! Al het water dat erin is gelopen, stort eruit. „Bloebs!" zegt oom Stuntel. „Ik dacht dat de bui over was!" „Dat is-ie ook," lacht Heintje. „Deze plensbui is speciaal voor u!"

We gaan allemaal naar Hummelhonk

Het is een prachtige, zonnige dag. Juffrouw Marijke heeft een verrassing voor de kinderen van de kleuterschool „Hummelhonk". Ze heeft voor iedereen een pakje zaad om in de tuin van de school te zaaien. Kijk, ze geeft Loekie net een pakje. Zie je Marjo en Anja bij haar staan? Marjo deelt schepjes uit. Wiesje is al bezig de zaadjes in de grond te stoppen. Mieke wil ook aan de slag gaan, maar ze heeft weer eens iets vergeten. Weet jij wat het is? Ja, natuurlijk, een schepje om een gaatje voor de zaadjes te maken! Herman helpt de tuinman. Hij rijdt een grote kruiwagen met afval naar de vuilnisbelt. Maar hij stoot op een steen en de hele kruiwagen valt ondersteboven, net over de schoenen van juffrouw Ans. Johan moet er vreselijk om lachen, maar Jennie kijkt wel boos! Heb je de tweeling al gezien? De een zit in een boom en de ander speelt met de grasroller. Peter heeft de konijntjes losgelaten. Ze zijn gauw naar het groentetuintje gehopst om hun buikjes vol te eten met worteltjes en sla. De tuinman probeert ze weg te jagen, zie je wel? Miepje zit in het schuurtje met een zakje, waar geen zaadjes in zitten, maar... snoepjes! Leo komt weer eens te laat. Zie je hem sluipen langs het hek? Bas vindt het veel leuker om bloemen te tekenen dan om bloemen te zaaien. Hij tekent een grote roos op de zijkant van het schuurtje. En zie je Ronald met zijn verschillende schoenen? En Lucy, die haar pop vraagt, welk pakje zaad ze zal nemen?

Zoek nu het schepje, de twee pakjes zaad en de drie worteltjes.

DE WONDERBOOM

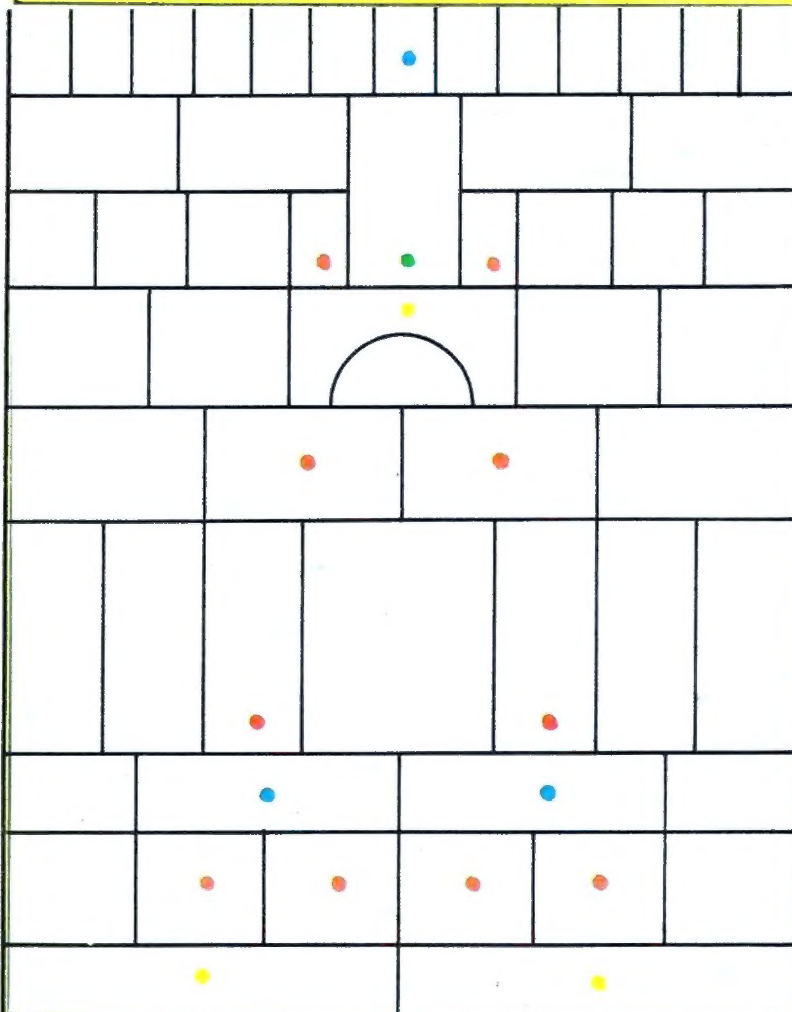

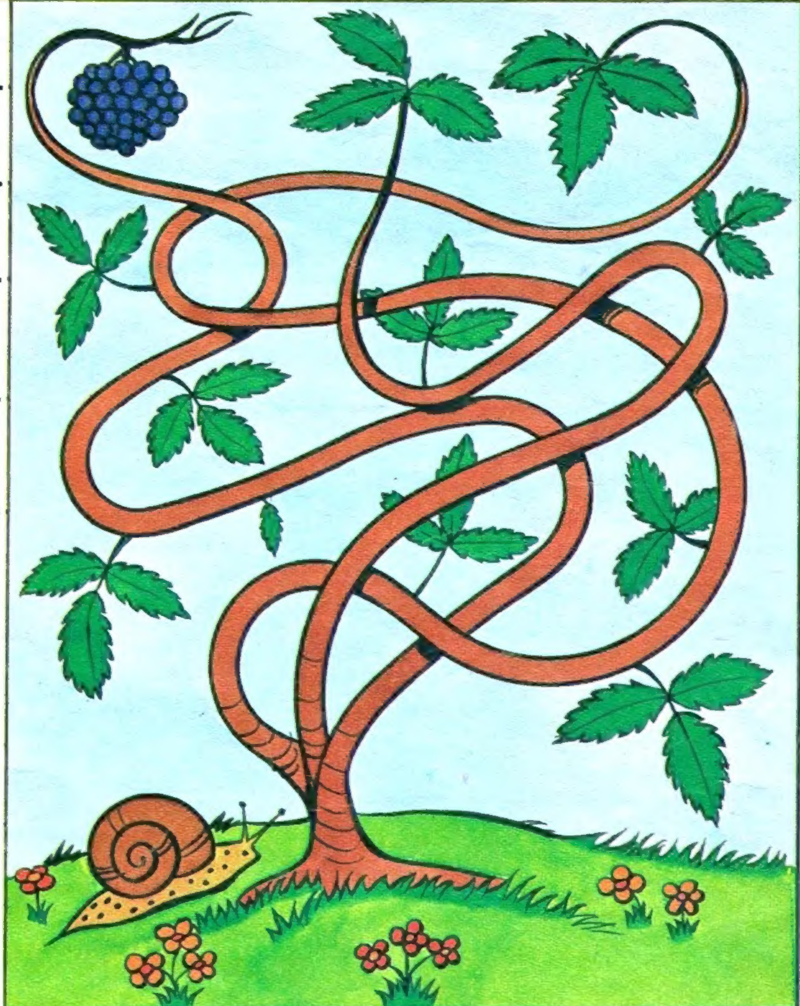

Hier zie je vier jongens die met een bal aan een elastiekje spelen. Ze zien er alle vier precies gelijk uit. Toch is er één anders. Wie is het?

Als je elk vakje met een stip erin kleurt, zie je een prachtige poort van blokken gebouwd.

In deze wonderboom groeit een hele dikke braam. Langs welke tak kan de slak bij de braam komen?

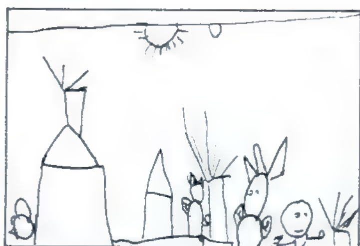
BELLEN BLAZEN

Deze meisjes zijn tweelingzusjes. Pak vlug je kleurpotloden en kleur het witte meisje net als haar zusje. Daarna mag je de zeepbellen een mooie kleur geven.

BOBO TEKENHOEK

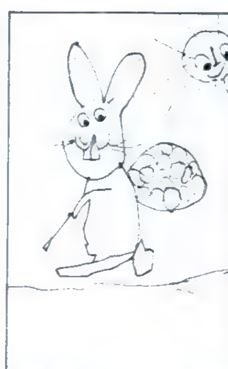
Hoe gaat dat? Laat uw kleuter(s) met potlood of balpen op een briefkaart een tekening maken. Het mag van alles voorstellen. Maar denk erom: niet laten kleuren. Schrijf op de frankeerzijde van de kaart in blokletters voor- en achternaam van de kleuter, leeftijd, adres en woonplaats.

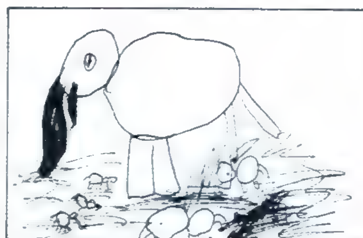
Andre le Clercq 3 jaar
Boomdijk 27
Hansweert

Jan-Meindert Bruin
Schoonoordsingel 13
Den Burg (Texel)
7 jaar

Andre van de Schley
Van de Neerstraat 41
Den Haag
6 jaar

Mieke De Kimpe 4 jaar
Drie Goten 19A
Hamme Belgie

Binnen 4 weken geen bericht gehad? Dan komt de ingezonden tekening niet voor plaatsing in aanmerking. Er kunnen geen tekeningen worden teruggestuurd.
Adresseer zó: Bobo Tekenhoek, postbus 297, Haarlem. Voor België: Bobo Tekenhoek, Van Schoonbekestraat 34-38, 2000 Antwerpen.

Paulientje krijgt een lesje

Ken je Paulientje en haar jongere broertje Mark nog? Paulientje en Mark speelden vaak samen in de tuin, maar bijna altijd liep dat op ruzie uit. Dat was de schuld van Paulientje. Ze dacht dat ze alles beter kon dan een ander en vooral beter dan Mark. Natuurlijk kon ze een heleboel dingen ook beter dan haar broertje, maar dat kwam alleen omdat ze ouder was. Op een middag had Paulientje een touw tussen twee bomen gespannen. „Zullen we eens doen wie het hoogste kan springen?" vroeg ze aan Mark. „Ja, maar jij wint het toch," aarzelde Mark, „want jij hebt langere benen." „Natuurlijk win ik," zei Paulientje. „Maar niet omdat ik langere benen heb. Ik kan beter springen dan jij. Dáárom!"
Om de beurt sprongen ze over het touw. Steeds spande Paulientje het weer een stukje hoger. Maar op een gegeven moment kon Mark er niet meer overheen komen. Hij sprong tegen het touw aan en kwam met een klap op de grond terecht. Paulientje keek helemaal niet of hij zich had bezeerd. Ze wilde Mark laten zien dat zij het wel kon. Ze nam een aanloop en sprong zonder moeite over het touw heen. „Ik heb gewonnen. Ik heb gewonnen!" riep ze trots. Terwijl ze het touw een stukje hoger spande om te laten zien dat ze nog hoger kon springen, kwam haar nichtje Wilma de tuin in. „Mag ik meedoen?" riep ze. „Tuurlijk," zei Paulientje. Maar het is hoog, hoor. Je komt er vast niet overheen. Probeer het maar eens." „Goed," lachte Wilma en met gemak nam ze de sprong. Paulientje keek een beetje teleurgesteld. „Nu ik," zei ze vlug. Mark keek gespannen toe. Zou Paulientje er nu nog overheen kunnen springen? En Wilma vroeg: „Is het niet te hoog voor je, Paulien? Als je valt. . ."
Paulientje schudde driftig haar hoofd. „Ik kan 't best hoor," zei ze. Maar dit keer had Paulientje zich toch vergist. Ze bleef met haar voetje achter het touw haken en tuimelde voorover op de grond. „Heb je je pijn gedaan?" vroeg Wilma geschrokken. „Ik dacht wel dat het te hoog voor je zou zijn!" „Nu heb jij gewonnen," mompelde Paulientje verslagen. „Natuurlijk niet," lachte Wilma. „Ik ben toch veel groter dan jij! Dan is het geen kunst om hoger te springen."
Verbaasd keek Paulientje haar nichtje aan en ineens begreep ze dat ze verschrikkelijk onaardig was geweest tegen Mark. Wilma had gelijk. Het was geen kunst om hoger te springen als je groter was. Ze kreeg een kleur en zei verlegen: „Dan heeft niemand gewonnen. Dan heb ik ook niet van Mark gewonnen."

GA JE MEE NAAR

1. Wanda en Pukkie zijn op zoek naar edelstenen voor de kroon van de Sprookjeskoningin. De robijn hebben ze al. En nu zijn ze bij de draak gekomen, die op de smaragden past. Hij ligt voor zijn hol te slapen. „Hij bewaart die smaragden natuurlijk in zijn hol," fluistert Pukkie. „Ik zal naar binnen sluipen en proberen er een te pakken." „Wees alsjeblieft voorzichtig," fluistert Wanda. „Maak hem niet wakker."

2. Maar dan bedenkt ze ineens, dat ze bloemen van Merlijn heeft meegekregen. Misschien zijn die bloemen voor de dràak, denkt ze en ze haalt ze gauw uit haar tasje. Eens kijken wat er gebeurt.

3. Maar er gebeurt al van alles zonder Wanda's bloemen! Want juist op dat moment komt Pukkie langs hollen met de draak op zijn hielen! „Help! Doe iets!" roept Pukkie. En hij klimt als een haas in een boom. Wanda gooit gauw het boeketje bloemen in de richting van de draak, die onder de boom staat.

4. De draak vangt de bloemen op in zijn muil en begint ze op te eten! En dan gebeurt er iets vreemds! De vuurspuwende draak verandert in een vriendelijke draak! „Kijk eens hoe lief hij nu is!" zegt Wanda. „Ik vertrouw het niet helemaal," zegt Pukkie. Maar hij klimt toch weer uit de boom naar beneden.

Redactie en administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Telefoon 31 92 00. Abonnementsprijs: 45 cent, per kwartaal (13 nrs.) f 5,85. Losse nummers: 60 cent. Betalingswijze: Krijgt u het blad per post onder adresband dan ontvangt u een acceptgirokaart. Als u het blad van de wederverkoper ontvangt, regel dan de betaling met hem. Artwork by Eurostudio, Milan.

SPROOKJESLAND?

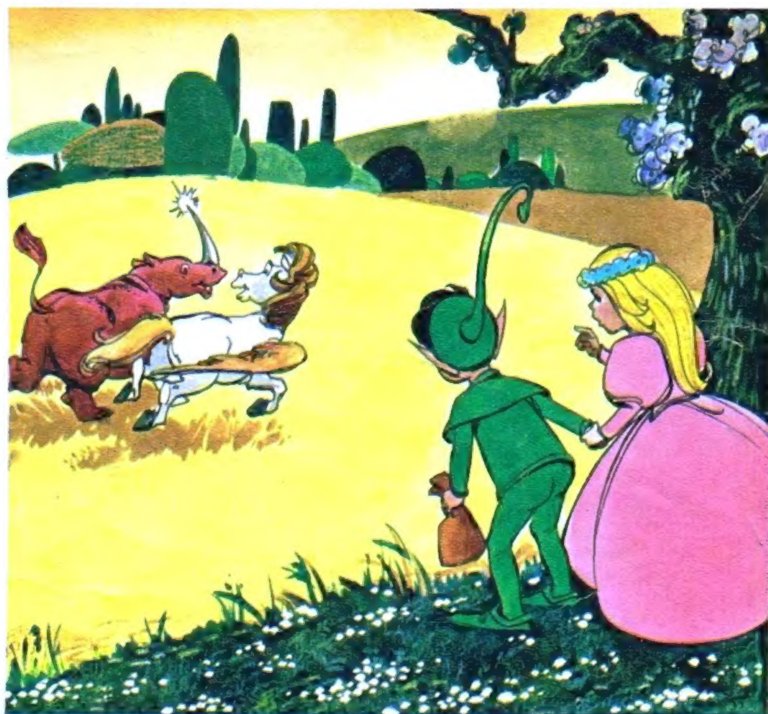

5. „Ga maar rustig een smaragd halen," zegt Wanda. Ze kietelt de draak op zijn buik. Pukkie sluipt voorzichtig langs hen heen. Hij houdt de draak angstvallig in het oog. Je weet maar nooit! Maar als hij eenmaal in het hol is, vergeet hij de draak. Want daar ligt een berg glinsterende, groene edelstenen. Ze flonkeren zo in het donkere hol, dat het lijkt of er een lampje brandt!

6. Wat valt het Pukkie moeilijk om één steen uit die grote stapel te kiezen! Maar hij vindt er één, die nog meer schijnt te glinsteren dan de andere. Deze vindt de koningin vast mooi, denkt hij.

7. Pukkie holt met zijn steen naar buiten. „Doe hem in je tas," zegt hij tegen Wanda, „en ga mee, dan gaan we op zoek naar de laatste edelsteen!" Wanda vindt het jammer dat ze afscheid moet nemen van haar nieuwe vriendje. „Ik wou dat we hem mee konden nemen," zucht ze. „Het is zo'n goeie lobbes!"

8. Wanda is de draak al gauw weer vergeten. Want als ze bij Sneeuwvlok, het paard met de gouden vleugels, komen, zien ze iets bijzonders! Sneeuwvlok speelt met een witte neushoorn met één gouden hoorn op zijn neus. „Die ziet er vriendelijk uit," zegt Wanda. „Kom mee, Pukkie, dan gaan we naar hem toe!"

Verspreiding voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen 1. Telefoon 38.23.80, postrekening 834.05. Prijs per nummer: 8 F. Verkrijgbaar bij de verkopers in boek- en dagbladhandel.

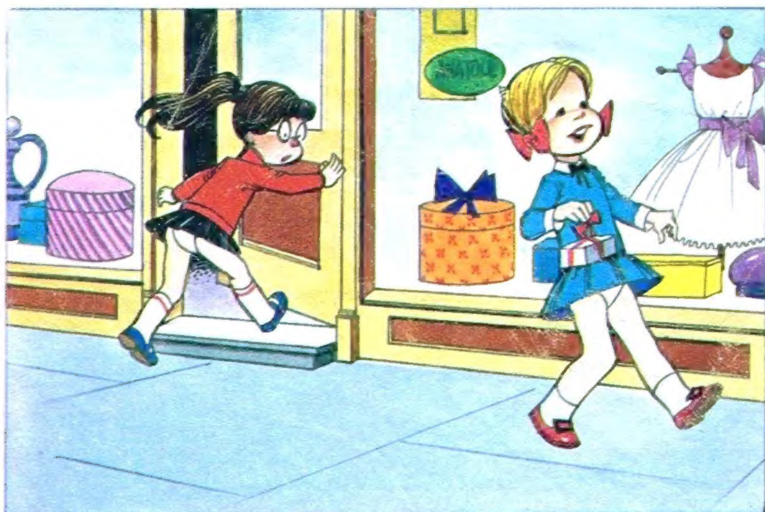
JOLIGE JUULTJE

1. Nieuwsgierige Neeltje wil altijd alles weten. Het zal je dan ook niet verbazen, dat ze nu weer wil weten, wat Juultje van plan is te gaan kopen in de Winkel van Rinkel.

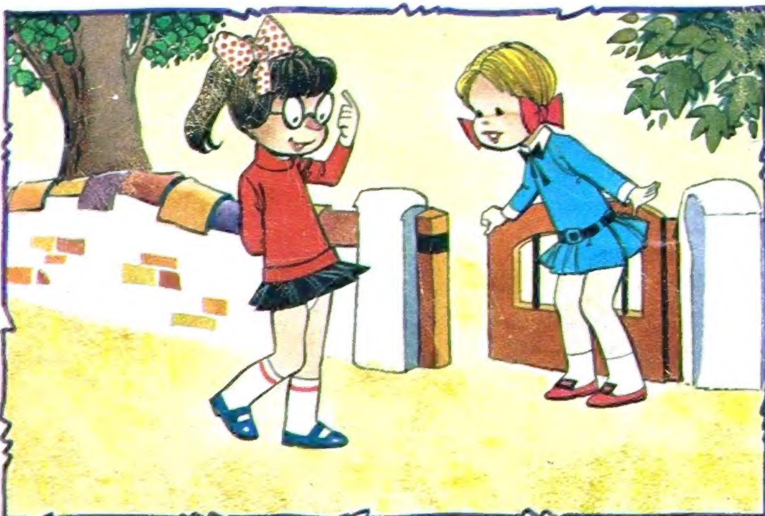
2. Wat, wil jij het ook weten? Nou, kijk maar. Juultje koopt een gespikkeld haarlint. De winkeljuffrouw knipt een stuk voor haar af. Neeltje ziet het door de winkeldeur.

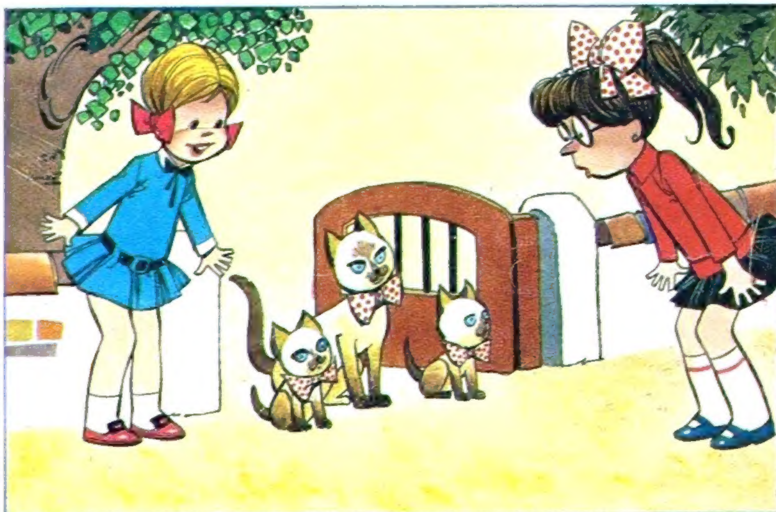
3. Juultje heeft een strik voor haar haar gekocht, denkt Neeltje. Ze wacht om het hoekje, tot ze Juultje uit de winkel ziet komen. Dan gaat ze gauw de winkel binnen.

4. Even later komt Neeltje de winkel uit met een strik in haar haar. „Ziezo," zegt ze voldaan. „Nou eens zien wat Juultje zegt, als ze ziet dat ik óók zo'n strik heb!"

5. Neeltje is ervan overtuigd, dat Juultje woedend zal zijn als ze ziet, dat Neeltje dezelfde strik heeft als zij. Ze loopt langs Juultjes huis. Daar komt Juultje net het hekje uit. „Mooie strik heb ik, hè?" zegt Neeltje.

6. „Prachtig," lacht Juultje. „Mijn poesjes vinden dat lint ook zo mooi!" En ze doet het tuinhekje open om moeder poes met haar kleintjes erdoor te laten... allemaal met een gespikkelde strik! Wat kijkt Neeltje op haar neus!